

- 1) підвищення надходжень до бюджету за рахунок більших сум податкових стягнень і, відповідно, зменшення бюджетного дефіциту держави;
- 2) збільшення можливості виконувати державою власні соціальні функції: підвищення пенсій, підтримка нужденних верств населення, збільшення дотацій в медичний і освітній сектор та ін.;
- 3) зменшення диспропорцій в рівні доходів «багатих» та «бідних» і, відповідно, зниження соціальних потрясінь у суспільстві.

Проте одночасно можуть виникнути і деякі ускладнення. Це насамперед:

- 1) приховування власних доходів населенням через виведення їх в «тінь»;
- 2) стимулювання легальної та сірої оптимізації сплати податків, використовуючи недоліки в податковому законодавстві;
- 3) соціальне невдоволення населення проведенням даної фіскальної політики.

Отже, для того, щоб прогресивна податкова ставка ефективно діяла, та щоб попередити можливі проблеми при її впровадженні, необхідно запровадити індивідуальний підхід для платників з високим рівнем доходів, а також сформувати позитивний імідж держави у населення. Для цього необхідно створити дієвий механізм соціальної ефективності податків, коли вони мають цільове призначення і витрачаються виключно на соціальний та економічний розвиток країни; дієву й ефективну систему взаємодії держави та платників особистого прибуткового податку, їх довірчі відносини. Все це дозволить встановити належний рівень фіскальної справедливості в країні.

Список використаних джерел:

1. Купчинська Н. Переваги та недоліки застосування прогресивної ставки податку на доходи з фізичних осіб / Н. Купчинська // Економічний дискурс. Міжнародний збірник наукових праць. — 2014. — Вип. 2. — С. 279-282.
2. Шевчук І. В. Іноземний досвід оподаткування доходів фізичних осіб та можливості його адаптації в Україні / І. В. Шевчук // Вісник ЖНАЕУ. — 2011. — № 1, т. 2. — С. 333–342.
3. Славкова А. А. Оптимізація податкового навантаження та пільгове оподаткування в контексті зміцнення фіскального значення податку на доходи фізичних осіб / А. А. Славкова, М. М. Степура // Фінанси, облік і аудит. — 2012. — Вип. 20. — С. 156-174.
4. Литвиненко Я. В. Удосконалення системи оподаткування доходів фізичних осіб в Україні / Я. В. Литвиненко // Наукові записки [Національного університету «Острозька академія»]. Сер. : Економіка. — 2012. — Вип. 19. — С. 49-51.

УДК 644.311

Слободянюк Н.О.

*к.е.н., доцент, в.о.зав.кафедри фінансів та банківської справи
ДОННУЕТ ім. Михайла Туган-Барановського*

ПРОБЛЕМИ ТА СТАН РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ

Державний фінансовий контроль, як найважливіша функція державного управління, спрямований на виявлення будь-яких відхилень від узгоджених стандартів законності, доцільності й ефективності управління фінансовими ресурсами та власністю держави. Питання фінансового контролю розглядається науковцями, серед яких особливо необхідно виділити роботи: О.Д. Василика, А.О. Єпіфанова, О.П. Кириленко, С.О. Булгакова, О.П. Зварича,

В.М. Карпова тощо. У той же час проблеми розвитку державного контролю залишаються недостатньо висвітленими. В економічній літературі майже відсутні науково обґрунтовані методологічні й методичні підходи щодо удосконалення форм і методів державного контролю, у тому числі аудиту державних ресурсів. Крім того актуальними залишаються питання щодо якості проведення контрольно-перевіркових процедур, котрі мають фіскальний характер. Слід також відмітити низький рівень дієвості механізму адміністративних стягнень. Сума штрафу за нецільове або незаконне використання бюджетних коштів значно менша за обсяги бюджетних коштів, які держава втрачає через зловживання посадових осіб, і не може забезпечити повною мірою відшкодування цих збитків. Більшість бюджетних правопорушень продовжують мати системний характер і повторюються із року в рік. Найбільш характерними за кількістю виявлених випадків та обсягів порушень залишаються наступні бюджетні правопорушення: використання коштів Державного бюджету України з порушенням бюджетного законодавства; порушення нормативно-правових актів, які регламентують порядок закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти; планування видатків Державного бюджету з порушенням чинного законодавства та за відсутності правових підстав; використання бюджетних коштів без належних нормативно-правових підстав; відволікання коштів Держбюджету у дебіторську заборгованість тощо [1,2].

Відповідно до плану заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку “Україна-2020” у 2015 році Державною фінансовою інспекцією України виконано наступне: 1) створено необхідні умови для співробітників держфінінспекцій Донецької та Луганської областей щодо виконання функцій держави; 2) затверджено погоджені з Міністром фінансів нові структури територіальних органів, якими враховано ліквідацію усіх міжрайонних та об’єднаних державних фінансових інспекцій (162 підрозділи) та скорочення штатної чисельності працівників на понад 30 відсотків (з 6004 до 4047 штатних одиниць); 3) у сфері управління Держфінінспекції створено Державне підприємство «Державне управління комплексного забезпечення», що не віднесено до об’єктів державної власності; 4) розроблено проект Положення про Державну аудиторську службу України.

З метою забезпечення спроможності місцевого самоврядування Держфінінспекція в установленому порядку бере участь як заінтересований орган в опрацюванні проектів нормативно-правових актів, необхідних для забезпечення реалізації Закону України “Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин”. З метою запровадження системи внутрішнього контролю і аудиту відповідно до стандартів ЄС впродовж березня-грудня 2015 року Держфінінспекцією реалізовано низку навчальних заходів, спрямованих на надання практичної допомоги державним внутрішнім аудиторам: проведено практичний тренінг із внутрішнього аудиту ефективності; проведено семінар на тему "Європейський досвід у сфері внутрішніх фінансових аудитів"; завершено реалізацію пілотного

проекту з внутрішнього фінансового аудиту в Державній пенітенціарній службі України за участі фахівців ДПтС, експертів Міністерства фінансів Королівства Нідерландів, а також представників Держфінінспекції [3].

Основними завданнями з реформування системи державного внутрішнього фінансового контролю є: визначення з урахуванням провідного європейського досвіду методології здійснення державного фінансового контролю шляхом схвалення на законодавчому рівні відповідних стандартів з метою деталізації та уніфікації контрольних процедур, затвердження положень етики державного фінансового контролера; удосконалення кадрового забезпечення органів системи державного фінансового контролю, розроблення навчальних програм та програм сертифікації працівників за міжнародними зразками; покращення матеріально-технічного і фінансового забезпечення функціонування системи державного фінансового контролю; створення сучасної інформаційно-комунікаційної інфраструктури з поглибленням публічного контролю за діяльністю системи державного фінансового контролю загалом тощо.

Список використаних джерел:

1. Шевченко Н.В. Реформування системи державного фінансового контролю в Україні: проблеми та перспективи [Електронний ресурс].-Режим доступу: http://lib.uabs.edu.ua/library/Visnik/Numbers/2_29_2010/29_02_05.pdf.- Загол. з екрану.
2. Шевченко Н.В. Актуальні питання реформування системи державного фінансового контролю в Україні [Електронний ресурс].-Режим доступу: http://fkd.khibs.edu.ua/pdf/2013_2/37.pdf.- Загол. з екрану.
3. Інформація Державної фінансової інспекції України про стан виконання плану заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку “Україна-2020” у 2015 році за березень-грудень 2015 року[Електронний ресурс].-Режим доступу: <http://dkrs.kmu.gov.ua/kru/uk/publish/article/123987>.- Загол. з екрану.

УДК 330(477)(043,2)

Ущанівська А.О.

студентка

Чібісова І.В.

старший викладач

Національний авіаційний університет

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ В УКРАЇНІ

В даний час Україна переживає не найкращі часи. Стан справ в економіці України залишається вкрай складним. Українська економіка змушена долати наслідки планово-розподільної системи господарювання, її структурні деформації, затратний механізм ціноутворення та неконкурентоспроможність.

Великою проблемою в Україні є безробіття і низька заробітна плата, високі ціни на продовольчі продукти, підвищення тарифів на послуги житлово-комунального господарства, висока плата за навчання у вищих навчальних закладах, недоступність і низька якість медичного обслуговування. За даними соціологічних опитування 2015 року, 40% населення вважають себе бідними.

Найголовніші причини затяжного характеру економічного спаду в державі пов'язані з формуванням нераціональної структури промисловості, для перебудови якої були потрібні великі інвестиційні ресурси.